

КРИСТИЈАН ШМИТ – ДУХ(Г)ОВИ ИЗ ПРОШЛОСТИ

Шмитову политичку каријеру обиљежили су бројни скандали. Његови противници подсјећају да је мјесто министра пољопривреде изгубио због скандала са одобравањем употребе пестицида, али је, ипак, највећи скандал, који је касније заташкан, био 2007. године, када је као државни секретар за одбрану покушао да рехабилитује нацистичког пилота Вернера Молдерса.

Како је писао њемачки часопис Контрасте, њемачки министар одбране Петер Штрук (Партија СПД) је 2005. године, последије критика јавности, забранио да једна јединица ваздухопловства носи име по Молдерсу.

Двије године након тога Кристијан Шмит је покренуо иницијативу за рехабилитацију овог пилота Луфтвафеа (*ратно ваздухопловство нацистичког њемачког Вермахта*).

Према њемачком часопису Контрасте, Молдерс је био једна од познатих личности „Трећег рајха“ захваљујући, између осталог, веома блиским везама са Херманом Герингом, шефом нацистичког ваздухопловства и једним од првих Хитлерових сарадника.

Према Контрастеу, Молдерс се борио на страни нациста у Другом свјетском рату, као и раније у Шпанском грађанском рату као добровољац. Био је припадник злогласне Легије Кондор, током чијег бомбардовања је убијено на хиљаде цивила. Сам Хитлер му је додијелио највиша одликовања, а последије смрти проглашен је за „хероја националсоцијализма“.

Фотографија 1. Хитлер одликује Молдерса.

Упркос свему томе, Шмит је стао у одбрану нацистичког хероја Молдерса, рекавши на телевизији да нацистички пилот „нема смеђе флеке на прслуку“. Њемачка јавност је тада бурно реаговала, подсјећајући да је у злочинима учествовала и Легија Кондор, којој је припадао Молдерс.

Залагањем за нацистичког хероја Молдерса, Шмит је, како је писао магазин Контрасте, прекршио резолуцију Бундестага у којој је писало да се припадницима Легије Кондор неће додјелјивати одликовања.

Између осталих, реаговао је и историчар Детлеф Балд који је истакао да је Молдерс изградио каријеру као вијерна карика у националсоцијалистичком ланцу и да је као пилот учествовао у нацистичком бомбардовању Лондона и Денкерка.

Шмит је тврдио да нацистички херој Молдерс нема никакве везе са нацистичком идеологијом, што је историчар Балд демантовао, рекавши да су Шмитове тврдње лажне и веома опасне, јер је Молдерс био активни пропагатор националсоцијализма и да се никада није дистанцирао од пројекта истребљења Јевреја.

Магазин Контрасте је потом подсетио на Молдерсово усхићење при погледу на запаљени Денкерк, као и на његове ставове да је „диван осећај за Нијемце да се боре у [овом] рату“.

Овај њемачки медиј је тада оцијенио да је веома опасно што Шмит у име Министарства одбране покушава да рехабилитује нацистичког хероја, пилота Молдерса и икону десничарских екстремиста у Бундесверу.

Ове године (у марту 2023.) њемачка државна телевизија ЗДФ објавила је прилог о Кристијану Шмиту који је био критичке природе, са посебним освртом на његову оријентацију ка нацистичком наслијеђу. У овој емисији приказан је видео када Шмит полаже вијенце нацистичким војницима Вермахта који су били у саставу СС 1. брдске дивизије. Униформе које су ношене овом приликом су из времена нацистичке Њемачке. Видео: <https://www.youtube.com/watch?v=IsU4-USVI08>

Молдерс је први пилот у историји ваздухопловства који је забиљежио 100 побједа из ваздуха. Нема података да је учествовао у бомбардовању Југославије.

Фотографија 2. Шмит у Митенвалду полаже вијенце војницима нацистичког Вермахта

Фотографија 3. Молдерс са Герингом

КРИСТИЈАН ШМИТ - ЧЛАН УДРУЖЕЊА ВЕТЕРАНА БРДСКЕ ДИВИЗИЈЕ НАЦИСТИЧКОГ ВЕРМАХТА

Њемачки посланик Грегор Гизи са групом посланика из политичке партије „Дер Линке“ се 2006. године обратио њемачком парламенту писмом и питањима у вези са Кристијаном Шмитом и његовом одбраном нацистичког хероја Вернера Молдерса. Поред осталих аргумената, у писму се помиње и да је Кристијан Шмит члан „Kameradenkreises der Gebirgstruppe“, што би се у слободном преводу могло описати као „Круг припадника друштва брдских трупа“, чији је вођа био нацистички СС генерал Хуберт Ланц, кога се ова организација није одрекла ни до данас. Нацистички СС генерал Хуберт Ланц је до смрти 12. августа 1982. у Минхену био почасни предсједник ове „Круг припадника друштва брдских трупа“. Линк до обраћања Грегора Гисија на њемачком: <https://dserver.bundestag.de/btd/16/067/1606724.pdf>

Фотографија 4. Генерал Хуберт Ланц.

Октобра 1940. Хуберт Ланц преузео је команду над 1. брдском дивизијом, која је била намијењена за операцију Феликс, напад на Гибралтар. **Ова операција је отказана и дивизија је пребачена на исток где је у саставу 2. армије учествовала у инвазији на Југославију априла 1941. године!!!**

Послије рата суђено му је за ратне злочине и осуђен је у случају Југоисток, тачније за више злочина јединица под његовом командом на Балкану. Осуђени злочинац је на слободи већ од 1951. године.

У периоду од 18. јула 1947. до 18. фебруара 1948. одиграло се најзначајније суђење за Југославију. Радило се о групи од 12 оптужених њемачких команданата који су једно вријеме служили на Балкану. То су били: Вилхелм Лист и Максимилијан фон Вајкс, команданти Југоистока, Лотар Рендулић, командант 2. Панцер армије, Валтер Кунзе, заменик команданта Југоистока, Херман Ферх, начелник Генералштаба Југоистока, Франц Беме, нацистички командант у окупираној Србији, одговоран за варварске масакре над хиљадама цивила, Хелмут Фелми, командант 68. армијског корпуса, **Хуберт Ланц**, Ернст Денер, командант 69. армијског корпуса, Ернст фон Лајсер, командант 15. армијског брдског корпуса, Вилхелм Шпедел и Курт фон Гајтнер, начелник штаба и војно-административни командант Југоистока. Суђење је трајало 117 дана и за то вријеме је прочитано 1.025 докумената и саслушано 678 свједока те сачињен транскрипт

на 9.556 страница. Нацистички злочинац Беме је извршио самоубиство прије изручења Југославији од стране савезника.

Нациста Хуберт Ланц је и сам свједочио о геноциду у НДХ током свог боравка од децембра 1943. до марта 1944. овако: *"На нашој страни војују добровољачки батаљони домаћих муслимана, који горе од жеље да се освете комунистима за убиства и паљевине, који, из чистог фанатизма, начинише у њиховим сједиштима. Појављују се слике великог ужаса, ван могућности представе цивилизованих људи..."* Таква је изгледала *"хрватска", "независна" (!!) "држава" (!!!)* у средини свога кратког живота.

МИТЕНВАЛД

Мјесто на којем је после 1945. године његован култ поменутих брдских формација, трупе са својим посебним менталитетом, али и одакле су поново упућиване широм свијета, зове се **Митенвалд**. Ту се налази историјски, духовни и политички центар њемачких брдских трупа. Овдје се већ више од пола вијека развија посебна врста војне праксе и традиције. Везе овог култног мјеста до данас сежу до врха политичких и војних тијела у Њемачкој.

Нацистички херој генерал Едвард Дитл

Адолф Хитлер је 1. јула 1944. године, државном церемонијом у Палати Клесхајм, одао почаст генералу брдске пјешадије Едварду Дитлу, који је погинуо у авионској несрећи. Као војник Рајхсвера, Дитл се већ придружио претходној групи НСДАП-а, ДАП-у, у Минхену јануара 1919. године. Током Хитлеровог пуча 1923. стајао је уз Националсоцијалистички стријелачки пук којим је командовао. Нацистичка пропагандна машина учинила је нацистичког генерала Едуарда Дитла, поред Ромела, најпопуларнијим војником Вермахта.

Фотографија 5. Хитлер на сахрани нацистичког генерала Едварда Дитла

„Круг припадника друштва брдских трупа“, који је званично основан на прелазу из 1951/52., већ је у првим бројевима часописа својих чланова одао почасну успомену на наци-генерала Едуарда Дитла. 1964. године, под савезним министром одбране фон Хаселом, донесена је одлука да се имању Бундесвера у Фисену да име „Касарна генерала Дитла“. Са традиционалном уредбом, војни објекти су могли да буду именовани „по личностима које су биле примјерне у ставу и учинку“.

Требало је проћи 30 година да би дошло до промјене због све већих протеста због пронацистичких комеморација, чему је допринијело и обновљено планирање распоређивања јединица брдске пешадије у бившој Југославији деведесетих. Све ово је осигурало затварање касарне „Генерал Дитл“ у Фусену и касарне Генерал „Лудвиг Кублер“ у Митенвалду, које су крајем 1995. преименоване¹. Тим поводом генерал брдске пешадије Рајнер Јунг изјавио је: „Дитла се не може оптужити ни за шта осим да је био одан Хитлеров следбеник“ (Дие Велт, 8. јун 1995).

Обнова духа, става и посебности

19. маја 1957. године у Митенвалду је организована прослава регрутовања првих војника после 2. Свјетског рата. Као њемачки министар одбране, који је управо ступио на дужност, Франц Јозеф Штраус (функционер ЦСУ партије којој припада К. Шмит) није пропустио прилику да 19. маја 1957. године у Митенвалду прослави полагање заклетве првих регрута од слома нацистичке Њемачке. Регрути 1. брдске дивизије су први војници Бундесвера који су положили ту свечану заклетву као језгро војске.

Тадашњи командант 1. брдске дивизије Ханс Бухнер у свом говору рекао је: „Велики број војника који се познају из ратних (нацистичких-ПП) брдских дивизија” су „нарочито срећни”. Јер „сваки од ових старих припадника брдских трупа“ доприноси „да ова нова 1. брдска дивизија поново буде испуњена **оним духом, тим ставом и оном посебношћу** коју су имале брдске дивизије Вермахта. *Задовољство је видјети да су наши **млади волонтери на добром путу да преузму и наставе ову вриједну традицију.**”*

И након разријешења са мјеста министра одбране, Штраус је држао под заштитом припаднике нацистичке прве брдске дивизије. Он ће свакако одиграти активну улогу – заједно са генералом БНД (Њемачка обавјештајна служба) Геленом – у обезбјеђивању да кривичне истраге покренуте 60-их година против око 300 припадника брдске дивизије – засноване на масакрима у Комену и Кефалонији током Другог свјетског рата – не буду изнесене пред суд чак ни у једном једином случају. Године 1986., Штраус је

¹ Извор: <https://taz.de/Kasernen-umbenannt/!1484933/>

себе описао као „оца 1. брдске дивизије“. Чак и очигледне нацистичке референце за њега нису представљале проблем па је тако изјављивао да: „За њемачке брдске трупе, генерал Лудвиг Кублер (*ратни злочинац стријељан у Југославији чије име је носила касарна у Митенвалду*) био је узор као личност и као војник. Војска му много дугује до данас.” У својим постхумно објављеним мемоарима, Штраус је посветио неколико страница својој улози у обнови и изградњи брдских трупа.

ПОВРАТАК НА МЈЕСТО ЗЛОЧИНА

Након уједињења двије њемачке државе, требало је да дође до обнове надоградње брдских пешадијских јединица стационираних у војном центру Митенвалд и у политичком и у логистичком смислу. Крајем 1991. канцелар Хелмут Кол је у личном писму увјерио „Круг припадника друштва брдских трупа“ да ће „брдске трупе такође заузети истакнуто мјесто у новој структури Бундесвера (Њемачке армије) (...)“. Према Колу, ово нуди „шансу (...) да се настави са **опробаним традицијама и да се одржи дух брдских трупа**“. Ако се осврнемо на последњу деценију, брдске пјешадијске јединице се могу похвалити да су готово увијек међу првим оперативним јединицама које савезна влада Њемачке уводи у нове ратне операције. Тако је њихов пут био преко Сомалије, Авганистана па до Југославије.

Током НАТО агресије на Србију њемачке брдске трупе поново дјелују на српским територијама, конкретно на Косову и Метохији: „Први пут од Другог свјетског рата њемачки војник је издао наређење (у Призрену). „Отворити ватру на особу у борби“, преноси новински магазин Дер Шпигл. Били су то војници из 571. брдског пјешадијског батаљона из Шнеберга/Саксоније, који су основали официри Митенвалда након поновног уједињења.

Убиство Срба Жарка Андријевића и Славка Веселиновића у Призрену у које је испалено преко 200 метака од стране њемачких припадника 571. брдско пјешадијског батаљона.

Рат на Косову и Метохији је такође довео до нових почести за још једног војника припадника брдске дивизије: генерал Клаус Рајнхард, који је дошао из Митенвалда, постао је командант НАТО-а на Балкану. У том својству он се тада појавио пред 6.000 слушалаца на Хохер Брендтену, он је на питање зашто су „брдске трупе увијек присутне у иностраним мисијама њемачке војске“ одговорио истичући да су „брдске трупе Бундесвера (...) биле изграђене и духовно оријентисане од људи који су, као команданти, командири чета и наредници чета (с једне стране), из прве руке искусили и пропатили страшно искуство рата и диктатуре, а (с друге стране) ми смо „илустровали безвременске војне вредности као што је дужност, лојалност, храброст и другарство.“ „Ови људи,“ рекао је Рајнхард, **„били су нам узори, и они представљају читаву генерацију војника Вермахта који су пренијели координатни систем свог система вриједности на следећу генерацију и наравно заслужили поштовање.“** Према Реинхардту, управо је организација „Ветеранске групе пријатељства брдских трупа“ био тај који „има веома посебне заслуге у одржавању ове традиције и преношењу на следеће генерације.

Члан ЦСУ (Њемачке партије) Кристијан Шмит заступа интересе Организације „Круг припадника друштва брдских трупа“ и њихових другова у Бундестагу. Крајем маја 2006. године, као парламентарни државни секретар у Савезном министарству одбране, одговорио је у име савезне владе на упит посланика ПДС Јелпкеа у вези са односом Бундесвера и ове Организације једноставном изјавом: „Круг припадника друштва брдских трупа“ заступа основни политички став о вриједностима и циљевима нашег уставног поретка. Сарадња Бундесвера и Организације „Круг припадника друштва брдских трупа“, као и учешће војника Бундесвера у такозваној Брендтеновој прослави, дакле, нису спорни. Војник Бундесвера Шмит, који је служио у првој брдској дивизији, и сам је члан Организације „Круг припадника друштва брдских трупа“. Сваке године на традиционалном састанку организације „Круг припадника друштва брдских трупа“ који се одржава у Митенвалду, сјећају се мртвих другова у званичном присуству припадника Бундесвера у униформи. Ова Организација и њени чланови ни на који начин не обиљежавају сјећање на 5.000 разоружаних италијанских ратних заробљеника које је убила њемачка брдска пешадија на Кефалонији, намјерно кршећи одредбе међународног права. Они такође не обиљежавају комеморацију убијенима у Комену и десетинама других заједница у сјеверној Италији и Грчкој.

Такође, Државни секретар за одбрану Кристијан Шмит (ЦСУ и члан организације „Круг припадника друштва брдских трупа“) је неистинито одговарао на питања посланика Бундестага о традицији Вермахта која се одржава у част брдским трупама ријечима: „Брдске трупе немају злочиначку прошлост“. Тако се дешава да полиција и правосуђе

не предузимају мјере против озбиљно инкриминисаних ветерана Вермахта, већ против представника традиционалне организације жртава, Удружења прогоњених нацистичким режимом – Удружења антифашиста.

2007. године, баварски министар науке Томас Гопел (ЦСУ) и државни секретар Кристијан Шмит обиљежили су годишњицу у Митенвелду **заједно са ратним злочинцем Јозефом Шонграбером, бившим командантом њемачког брдског пјешадијског батаљона**. У септембру 2006. године, овај нацистички злочинац Јозеф Шонграбер је осуђен је у одсуству на доживотну затворску казну од стране војног суда у Ла Специји због масакра у Фалкано ди Кортони у Италији. Његова јединица је затворила 15 цивила у сеоску кућу и разнијела је. Погинули су сви у кући осим 15-годишњег дјечака. 2009. године потврђена је пресуда на доживотну казну затвора.

ЗАКЉУЧАК

Кристијан Шмит као бивши припадник наведене брдске дивизије те бивши државни секретар и потоњи члан организације „Круг припадника друштва брдских трупа“ (која отворено, упорно и систематично протежира нацистичке „угледне“ хероје), је неко ко је заступао интересе исте дивизије и који ју је сцесрдно бранио. Кристијан Шмит очигледно има исти задатак као својевремено његов партијски колега министар Штраус. Са том позадином К. Шмит је у свом политичком дјеловању покренуо процес рехабилитације „угледног“ нацистичког хероја Вернера Молдерса, pilota Вермахта, одликованог од стране Хитлера.

Дакле, идеолошки и политички дискурс Кристијана Шмита је окренут ка одржавању нацистичких традиција Вермахта, те удруженом и систематичном политичком дјеловању са поштоваоцима нацистичких злочинаца и рехабилитацији оних које су Хитлер и нацистичка Њемачка одликовали као највеће хероје.

Активности које Кристијан Шмит проводи у БиХ вишеструко су контрадикторне и забрињавајуће, те као такве не могу бити посматране ван наведеног контекста који има историјски континуитет, поред осталог и у директном смислу у вези са нацистичким војним јединицама чије традиције Кристијан Шмит слави, а које су запамћене по геноциду и злочинима против човјечности над српским народом!